

E L P. A. S. QUIN 2.0

Septiembre/Octubre 2013 Numero 1

Publicació anarko-sindicalista de les companyes y companys de la UVEG.

. **PASQUIN** ha d'estar d'acord obligatòriament amb totes les opinions expressades en aquestes pàgines. Només seran censurades les manifestacions que afecten a la llibertat individual o que denoten un caràcter racista, sexista o xenòfob. Per favor, una vegada llegit aquest numero no l'esborres, contribueix divulgar-lo.

Editorial

Després d'una temporada massa llarga fora de circulació, torna el Pasquí. Torna en format electrònic (no ens podem permetre el luxe de tirar de paper) amb la mateixa intenció que va propiciar el seu naixement fa ja uns quants anys: reflectir el dia a dia de la nostra universitat, unes vegades en un to sever, altres de més jocós, però sempre intentant alimentar l'esperit crític tan necessari en aquests temps convulsos d'atacs continus als serveis públics en general i a la universitat pública en particular. El neoliberalisme ha decidit que és el moment de desmantellar tot allò que és públic i no té cap intenció d'alçar el peu de l'accelerador. El mínim que podem (hem de) fer és posar-los tots els pals que puguem a les rodes per veure si aconseguim que Reagan i Thatcher es regiren en les seues tombes.

Ens agradaria retroalimentar-nos amb les vostres aportacions, per això, si considereu que teniu alguna cosa interessant a dir, no dubteu a fer-nos-ho arribar, ja siga en forma d'article, opinió i/o suggeriments, enviant-les a la nostra adreça de correu cgt@uv.es, posant en l'espai reservat a l'assumpte, la paraula pasquí.

Doncs res, esperem que passeu una estoneta agradable i divertida llegint aquest primer número de la nova temporada i sobretot, que comencem a maquinari entre totes i tots què podem fer per a plantar cara a una situació tan difícil com la que ens estan fent viure.

Salut i força,
Secció Sindical de CGT de la UVEG

Ya están aquíiiiiii.....

Avda. Blasco Ibáñez, 21 Locals Sindicals. --Telèfon: 96 398 30 41

Correu: cgt@uv.es Pàgina web: <http://www.uv.es/cgt/>

SOBRE LA PROMOCIÓ DEL PDI AJUDANT DOCTOR A CONTRACTAT DOCTOR

A mode de recordatori, fent memòria de les fites més significatives sobre aquest tema esdevingudes abans de l'estiu:

- El Ministeri d'Hisenda va enviar un burofax en el qual manifestava la seua intenció de recórrer la convocatòria de PDI CD per al curs 2013/14 (10 places de CD, convocades per política de promoció davant la finalització del contracte de 10 AD).
- El recurs anunciat es fonamentava en el fet que les dues excepcionalitats que preveu la llei per poder contractat dins les administracions públiques actualment (contractació temporal o taxa de reposició) no permeten justificar aquesta convocatòria (les figures de CD no són temporals, i la taxa és d'un 10% i això enguany implicava 6 places), segons la interpretació que feia el Ministeri d'Hisenda del Govern Espanyol.
-
- Així les coses, les opcions que la Universitat estudià foren dues:
  - Opció A: seguir endavant amb la convocatòria. Igual que es va fer amb la convocatòria recorreguda l'any passat, seria tirar endavant amb la convocatòria a l'espera de si finalment el Ministeri interposa un contenciós, i com es resol el mateix. Aquesta opció no acabava d'agradar-li a l'Equip Rectorat, ja que si es perguera finalment el contenciós la situació d'incertesa legal de les persones afectades seria molt alta.
  -
  - Opció B: 'congelar' la convocatòria actual. Aquesta és l'opció que finalment va aprovar el Consell de Govern i que va negociar amb la Conselleria d'Educació, obtenint el vist i plau d'aquesta a finals de juliol. La idea ha estat 'suspendre' la convocatòria, que no anul·lar-la, i transformar directament al PDI AD que acaba contracte i està en posició de promocionar, en CD interí. Aquesta solució no és tampoc totalment segura, ja que no es té la certesa de si l'Administració Estatal respondrà amb un nou contenciós pels contractes d'interins, malgrat que l'Equip de Govern considera aquesta situació de menor incertesa legal que la plantejada en l'opció A.

Més enllà dels fets específics esmentats adés, cal fer èmfasi en la sensació d'incertesa que genera en els col·lectius del PDI laboral temporal el permanent canvi de marc regulador de la política de promoció de la nostra universitat. A més a més, tots aquests canvis estan afectant d'una manera molt particular el pas de AD a CD: recordem que, en un primer moment, la normativa pròpia permetia sol·licitar la promoció a partir del tercer any de contracte d'AD, si s'acomplien la resta de requisits, tant a CD com a TU; seguidament, la Universitat les ha exigint esperar-se fins a la finalització del seu contracte d'AD per poder promocionar exclusivament a CD, assegurant-les la possibilitat de fer-ho al finalitzar contracte; i ara les canvien de nou les normes del lloc, deixant-los en una plaça 'temporal indefinida', una vegada acaben contracte, fins a no sabem quan.

Així doncs, el futur pròxim indica que començarà a créixer la plantilla de CD Interins/es a la Universitat de València, acumulant un conjunt de persones en un llimbs normatiu a l'espera de...

- Que gràcies a la paupèrrima taxa de reposició, poc a poc vagen estabilitzant la seua situació – sempre i quan la Universitat decidisca emprar-la amb aquesta finalitat, i no a la promoció a TU i CU com a fet enguany-?
- Que el govern central i autonòmic tornen a pressupostos educatius anteriors als de l'austericidi?
- Que la Universitat de València decidisca 'trencar la baralla'?

HISTORIAS DE LA COSA NOSTRA

En algún momento la comunidad universitaria tendrá que empezar a reflexionar acerca de su (falta de) implicación en la lucha contra las continuas agresiones que viene sufriendo la universidad pública por parte de los gobiernos central y autonómico. Es muy cómodo e incluso desleal, sentirse víctima despotricando en el bar y luego no ser capaz de acercarse a una concentración o salir un viernes al mediodía para mostrar algún tipo de reacción ante todo lo que estamos soportando.

Sólo con que el 1% de la comunidad universitaria se hubiera concentrado frente al edificio de la Nave el día del acto de apertura del curso académico, hubiéramos sido 500 o 600 personas y a más de uno le hubiera entrado el sudor frío, pero no, parece ser que es demasiado esfuerzo y la llamada de la playa es poderosa. Ya se que muchos y muchas diréis: “es que no vale para nada”. Bueno, es posible. En cualquier caso, lo que está más que demostrado es que no hacer nada no sólo es inútil, si no que además le da alas a la administración que constantemente está haciendo alusiones a la “mayoría silenciosa”. ¿La mayoría silenciosa o la mayoría indolente?

Personal de la UVEG el día del acto de inauguración del curso académico

POLICIAS EN ACCIÓN

He aquí un caso absolutamente verídico que no creo que salga en el exitoso programa de la sexta “Policías en acción”:

Jueves, 12 de Septiembre, 11.10 h. de la mañana. Un afiliado de CGT cruza la Plaza del Patriarca atestada de policía con la intención de bajar por la calle de la Nave y unirse a la concentración de protesta convocada por la Plataforma en defensa de la universidad pública con motivo del acto de apertura del curso académico. Este individuo lleva una camiseta roja con el provocador y belicoso lema: “Defensem la Universitat Pública”. Cuando va a entrar en la calle de la Nave, un policía sale a su paso:

- ¿Me permite su documentación?
- Si.
- Lo siento pero la emisora no funciona bien. Puede que tardemos un rato.

El policía le pasa el DNI a su compañero que, diligentemente, anota todos los datos. A las 11.35 después de que pasara un rato desde que el policía apuntara los datos y sin ningún motivo aparente que justificara la espera de 25 minutos, el primer policía le devuelve el DNI.

- Lo siento, pero usted por esta calle (C/ de la Nave) no puede pasar.
- ¿¿¿¿...???? (cabe decir que la gente iba y venía por la calle sin ningún problema)
- Al menos, con esa camiseta, no. Si se echa algo por encima, puede pasar.
- Mire, no tengo la menor intención de discutir con usted.

Nuestro intrépido héroe procede a unirse a la concentración bajando por la calle Salvá, sorteando uno tras otro a los desproporcionadamente numerosos agentes de policía que tienen literalmente tomado el edificio histórico de la UVEG.

Este episodio que hubiera podido ser concebido por el mismísimo Groucho Marx es absolutamente verídico y literal y esconde una serie de matices que, sinceramente, asustan y ante los que habría que exigir responsabilidades. ¿Quién planificó todo este dispositivo y, sobre todo, a petición de quien?; ¿Por qué?; ¿Cómo es posible que la universidad pública se tenga que defender de quien proclama la defensa de la universidad pública?; ¿Cuándo cojones alguien le parará los pies a determinados tipos que placa en mano, se sienten legitimados para decir estupideces e incongruencias que harían sonrojar a cualquier persona con dos dedeos de frente y que van en contra de los derechos más elementales de la ciudadanía?

Lo dicho, estamos segur@s que este incidente no saldrá nunca en “Policías en acción”.

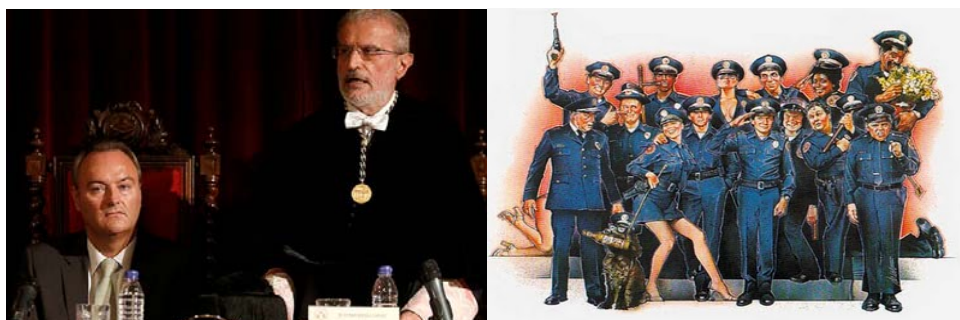
Asesor de la Policía

Proooooogres, éramos taaaaan Proooooogres.

El pasado día 13 de octubre el diario Levante-EMV publicó un artículo de nuestro compañero José Asensio que no se consideró suficientemente relevante como para incluirse en el recull de prensa de nuestra amada Institución, o eso, o que a los compañeros que se ocupan de recopilar diariamente la información se les pasó. Qué casualidad ¿no?

Aquí tenéis el enlace al citado artículo:

<http://www.levante-emv.com/opinion/2013/10/14/universidad-dictadura/1041205.html>

El Rector, Fabra y La Policía inauguran el curso Académico 2013-2014

LES MENTIDES DELS NOSTRES GOVERNANTS

Els governs i els governants, perquè el model es reproduïx per tota Europa i Amèrica del Nord, s'esforcen per aplicar el que l'ortodòxia econòmica va proposar per a eixir de la crisi: una combinació de política fiscal restrictiva (disminució d'impostos directes o progressius, increment d'impostos indirectes o regressius i disminució de la despesa pública), política monetària expansiva (emissió de diners sense cap suport mitjançant ampliació dels balanços del BCE i de la FED), i devaluació interna (bàsicament mitjançant deflació salarial). No obstant això, les hipòtesis sobre les quals tracten de sostenir aquestes mesures són incontestablement falses, sense que, fins a dia d'avui, sapiem si ho són deliberadament o obeeixen a un diagnòstic absolutament erroni del que està passant en el món. En qualsevol cas, són falses, i, en conseqüència, totes les mesures econòmiques estan fracassat estrepitosament, tal i com podem observar: el multiplicador monetari, o impacte de la massa monetària sobre la demanda agregada, no funciona, perquè ja estem atrapats en el parany de la liquiditat; el multiplicador de la despesa pública, o impacte negatiu de les restriccions pressupostàries públiques sobre la demanda agregada, és quasi 4 vegades superior a l'estimat pels models dels brillants economistes del FMI; l'abaratiment generalitzat dels salaris i de l'acomiadament solament està enfonsant irremissiblement la demanda efectiva. Però el pitjor és que són insaciabls, i no solament no demanen perdó a la ciutadania pels seus flagrants errors, sinó que a més intenten, miserablement, perpetuar l'engany i la fugida cap avant amb l'única finalitat real de protegir l'elit financera i corporativa. Som moltes les persones que pensem que els governs, pràcticament de qualsevol signe, no estan fent el que haurien de fer. Però solament són opinions, perquè altres, encara que els menys, pensen que els governs sí estan fent el que cal. De fet, són aquestes poques persones que es troben a dalt en la piràmide capitalista les que més i millor manipulen i coopten els governs de tot signe perquè regulen o desregulen en el seu estricte benefici. Evidentment, des de la seua perspectiva, és clar que els governs sí estan fent el que és necessari. Des de la perspectiva dels polítics institucionals, també sembla clar que els governs fan el que caldria, ja que els governs, en general, semblen regir-se més per les decisions que en curts horitzons temporals els asseguren més la continuïtat en el lloc. Ací hi ha almenys tres forces inercials molt potents: 1) d'una banda, per acció o omissió, hem construït un sistema econòmic de mercats globalitzats mentre que els marcs jurídics regulatoris romanen, deliberadament m'atreviria a dir, fragmentats, parcials i territorials (quines decisions pot prendre, sense anar més lluny, el Govern d'Espanya en el marc de la UE, o en el marc de l'Acord Bilateral de Comerç entre Estats Units i la UE que s'està forjant entre bastidors...?); 2) d'altra banda, si qualsevol partit polític amb aspiracions a governar proposara o adoptara les mesures que amb major probabilitat poden millorar les coses integralment, ni seria triat ni seguiria governant (a qui li agrada que, a la meitat de la festa, quan el clímax es va aconseguint, algú arribe, apague les llums i advertisca que cal tancar perquè la ressaca serà monumental...?); i, 3) a més, com a fruit de la cultura dominant establerta, que ha exacerbat, i continua fent-ho, el culte a l'individualisme, estem ancorats en un procés de *locus* de control extern, seguim esperant, més o menys alegrement, que "es faça alguna cosa", que un tercer alié a nosaltres vinga a solucionar-nos la papereta, en comptes d'assumir la nostra responsabilitat per a adonar-nos que som els únics amos de la nostra llibertat. I no; no donarà resultat res del que es faça mentre continuem fent el mateix de sempre per a únicament poder guanyar una mica de temps mitjançant ximpls fugides cap avant. No funcionarà, encara que tractaran de mantenir l'engany mentre puguen mitjançant mentides, estadístiques arreglades i cortines de fum, tal com estem veient. Einstein ja ens va advertir que..., "Es requereixen noves formes de pensar per a resoldre els problemes creats per les velles formes de pensar".